

זֶה הַשְּׁעָר לְהַצְדִּיקִים יִבְאוּ בוֹ

סֵפֶר

הַזֹּהָר וְהַר סִינַי

חֻלְקִים נִבְחָרִים מְדַרְשָׁה

שְׁלֹשֶׁת יָמֵי הַגְּבֻלָּה עָרַב שְׁבֻעוֹת תַּשׁ"ע

הַתְּעוֹרְרוֹת לְקַבֵּל תְּהוֹרָה

בְּלִמּוּד הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ וְחֻכְמַת הַקַּבָּלָה

מִכַּ"ק אֲדַמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבִיהַמ"ד עֲטָרַת יִשְׁעֵיהָ הָאֱלֹמִין - בֵּית שֶׁמֶשׁ

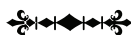
יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תוֹכַב"א

תְּשׁוּרֵי תַשׁע"א לִפ"ק

תוכן הענינים

- א התעוררות לקבלת התורה בלמוד הזוהר הקדוש וחקמת הקבלה .....
- א ההכנה לקבלת התורה בערב לשבועות .....
- ב מי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, סימו שנשמתו לא עמדה בהר סיני בקבלת התורה .....
- ב מביא את דברי הרשב"י המאיר לדעת מי אלו שנשמתם עמדה על הר סיני בקבלת התורה ..
- אין מקום פנימי בכל המקומות בגן עדן כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הסוד ויודעים להדבק בשם יתברך... ואלו שעמלים להבין את תורת הסוד... הם אלו שהשם יתברך משתבח בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נכנסים בכל השערים של גן עדן העליון ואין מי שימחה בידם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא .....
- ג מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בו להקדוש ברוך הוא אותם שאינם עוסקים ברוי תורה רחמנא ליצלו נדחת מחוץ להיכל ולא עולה למעלה אלא נמצאת מתחת להיכל בבושה וכאשר השרפים עולים הם בועטים בה בכנפיהם ושורפים אותה... וכך נדונת בכל יום וכל זה גם כשיש לה מעשים טובים .....
- ה לא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלו, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקום זאת המצוה .....
- ה על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשיבים כל מוגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוויה גדולה והספד ארוך ומפורסם? .....
- ו מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול .....
- ז מי שלא למד סודות התורה טוב לו שלא נברא .....
- ז בא משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר לדורות הבאים, שלא ימנעו מלדעת סודות התורה בכל דור ודור עד סוף הדורות .....
- ז שיכא בכל יום ויום - מצוה עם הפולל גימטריה "הקבלה" .....
- ח אל תשמעו לדברי יצר הרע .....
- ח להזהיר לישראל - לא נפלאות היא ממך .....
- ח הבא לטהר מסייעו אותו .....
- ט דהכל תלוי בך דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הפל ולידע דברי קבלה .....
- ט הלומד זוהר הקדוש בדבקות גם שאינו מבין הרשב"י בעצמו ולמדו ויעשה לחכם גדול בתורה. ט עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאן זוהר הקדוש, וכל מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו שלומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' .....
- י 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי' .....
- י לומדי הזוהר הקדוש יהיו הראשונים לקבל פני משיח .....

חלקים נבחרים מדרשת שלשת ימי הנבילה ערב שבועות תש"ע
מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין - בית שמש

התעוררות לקבלת התורה בלמוד הזוהר הקדוש וחקמות הקבלה
ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזפי הרבים שארגנו
את הקבוץ הגדול הזה, וברשות כל הקהל הקדוש הזה.
אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה,
יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גלילות בביאת משיח צדקינו
בב"א.

סמיכות הפרשה לחג השבועות: פרשת במדבר תמיד תחול לפני חג
השבועות, וכן מובא בשו"ע (סי' תכ"ח, ס"ד): "וילעולם קורין פרשת
במדבר סיני קודם עצרת".

ומבאר המגן אברהם את הטעם לכך (שם סק"ד): "כי בעצרת ראש השנה
לאילנות ולכן קורים סדרה אחד אחר התוכחות, כדי שתכלה
השנה וקללותיה, ותחל שנה וברכותיה, עכ"ל.

ההכנה לקבלת התורה בערב לשבועות

השפת אמת מסביר כי דרושה הכנה לקבלת התורה, הכנה זו היא טהרת
הלב, וה' עוזר לנו להגיע לכך. קבלת התורה מתרחשת בכל שנה
מחדש, לכל אדם.

אחד מתכניו של חג השבועות הוא מתן התורה. כידוע, בכדי לתת מתנה
יש צורך במישהו שיקבל אותה.

"פנים בפנים דבר ה' עמכם" (דברים ה', ד): 'פנים הפנים לפני כן לב האדם
לאדם' - יש לה שחרב רוצה ללמד ותלמיד אינו רוצה ללמוד, (ויש

לך) תלמיד רוצה ללמוד והרב אינו רוצה ללמד. ברם הכא (פאן) - הרב רצה ללמד, ותלמיד רוצה ללמוד" (פסיקתא רבתי כא).

בואו ונראה מה היה בקבלת התורה, ואיך אנחנו צריכים להכין עצמנו לקבלת התורה, ובמה?

מי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, סימן שנשמתו לא עמדה בחר סיני בקבלת התורה

הרב המקבל האלקי הגאון הצדיק רבי יהודה פתיה (יאודה משה ישועה פתיה) זכר צדיק לברכה, אשר הרשב"י זי"ע התגלה [לרבי אברהם עדס זי"ע] וזרז ובקש שידפיס את ספרו זין הרקח שעל האדרות הקדושות.

מביא את דברי הרשב"י המאיר לדעת מי אלו שנשמתם עמדה על הר סיני בקבלת התורה

ומי אלו שפרחו ולא רצו לשמוע דברי אלוקים חיים בקבלת התורה.

ובזהר בהעלתך (דף קכב). קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהו קיימי בטורא דסיני.

זוה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עיקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכוונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה], עד פאן לשונו. [ונכתב בצדו: אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחיית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה] (הביאור מהפירוש מתוק

מדבש).

וממשיך ואומר הגה"צ הרב פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור פונתו, כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק

אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

אין מקום פנימי בכל המקומות כגון ערן כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הפוד ויודעים להדבק בשם ותברך... ואלו שעמלים להבין את תורת הפוד... הם אלו שהשם ותברך משתבח בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נכנסים בכל השערים של גן ערן העליון ואין מי שימחה בידם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא גם בזהר חיי שרה (דף קל:): כגוונא דא כד נפקין נשמתין מגופא מהאי עלמא, בעאן לסלקא, וכמה תרעין חבילי טהירין קיימי, (1) אי אינון מסטרייהו כלהו אחדין בהו באינון נפשאן ומסרי לון בידי דדומה לאעלא לון בגיהנם.

[באור: כמו כן כשיוצאות הנשמות מהגוף מהעולם הזה כלומר בשעת הפטירה, רוצות לעלות למקום מנוחתן כגון ערן, וכמה שערים ושומרי הפתח ומחנות מוצקים נמצאים, והם עומדים כנגד הנשמה ואינם מניחים אותה לעלות, אם אותם הנפשות מצדים - בלם אוחזים בהם באותן הנפשות, ומוסרים אותם ביד דומה להכניסם לגיהנם].

ויבתר סלקן ואחדן בהו ואינון נטלי להון ומכרזי בהו אלין אינון דעברו על פקודי דמאריהון, וכן שטיין בכל עלמא. ולבתר מהדרי להו לגיהנם, וכן עד תריסר ירחי. לבתר תריסר ירחי משתככי בהווא אתר דאתחזי לון.

[באור: ואחר כך עלות מהגיהנם ושוב אוחזים בהם, זאת אומרת שיש רשעים שבין עונש לענש מעלים אותם מהגיהנם, והם נוטלים אותם, ומכריזים בהם: להודיעם על איזו עברה רוצים להעניש אותם עכשו, ומכריזים עליהם אלו הם שעברו על מצוות רבונם. וכן משוטטות בכל העולם ומכריזים עליהם בכל העולם כדי לביישם. ואחר כך מחזירים אותם לגיהנם, וכן עושים עמהם עד שנים עשר חדשים, זאת אומרת שמוציאים אותם מהגיהנם ומכריזים עליהם ואחר כך שוב מחזירים אותם לגיהנם וכן חוזר חלילה. ואחר שנים עשר חדשים הם שוככים ונחים באותו מקום תראוי להם].

אינון נשמתין דזכו סלקי לעילא כמה דאתמר וזכאן בדוכתייהו.
 [באור: אכל אותם הנשמות שזכו, עולות מיד למעלה, כמו שנתבאר, והם זוכות לנוח במנוחה נכונה במקומם הראוי להם כגון עדן].

תא חזי, זכאין אינון צדיקיא דאתגניזו להו כמה טבין להווא עלמא, ולית אתר פנימאה בכל אינון כאינון דידיעי רזא דמאריהון וידיעי לאתדבקא בהו בכל יומא, על אלין פתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתה, יעשה למחפה לו.

[באור: בא ראה, כמה זכאים הצדיקים ואשרי חלקם שנגנזו להם כמה טובות לעולם הבא, ואין מקום פנימי יותר בכל אותם המקומות שבגן עדן כמו המקום הגנוז לאותם שיודעים את סוד רבונם ועל ידי זה יודעים לדבק בכל יום, בקדוש ברוך הוא וצריף שתהיה כל כוונתם ומעשיהם על דרך הסוד ואז הם זוכים להמשיך עליהם נשמה שמאצילות, ובכל יום ממשיכים בכוונתם הנזכה אור הספירות לזה העולם על אלו כתוב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתה יעשה למחפה לו, פירוש הפסוק עין של שום נביא לא ראתה את השכר הגדול שיעשה השם יתברך למחפה לו].

מאי למחפה לו, כמה דאת אמר (איוב לב) חפה את איוב בדברים. ואלין אינון דדחקין למלה דחכמתא, ודייקין לה, ומחכאן לה למנדע ברירא דמלה, ואשתמודעא למאריהון, אלין אינון דמאריהון משתבח בהון בכל יומא, אלין אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

[באור: מה זה למחפה לו? כמו שנתאמר (איוב לב) חפה את איוב בדברים. פירוש הפסוק: שאליהוא המתין מלהשיב את איוב כמה ששמור בלבבו עד שחקר ונתברר לו אמתות הדברים. [ובתנאים מהרצ"א: נראה לי שדורש מילת "למחפה" מלשון חיה הטועם את האכל, כך הם מדייקים לדעת ולהבין טעמי התורה שיהיו מתוקים לחיה]. ואלו הם הדוחקים ומינגעים עצמם להבין את דברי החכמה ומדייקים אותה בכל מלה ומחפים ומצפים לדעת את ברור הדבר, וזה הביאור "למחפה לו" וכוננתם להפיר על ידי זה את בוראם. וכן הם נודעים לרבונם, והם אלו שרבונם משתבח בהם בכל יום. אלו הם שנגנזים בין מלאכים עליונים קדושים, ואלו נכנסים בכל השערים שלמעלה, ואין מי שיומחה בידם, ויעכבם מלהיפגם ולעלות למעלה. אשרי חלקם בעולם הזה, שיודעים לרצות את בוראם בתפלתם וגם יודעים את גדל הפגם של החטא ונשמרים מפניו, ולכן נשארים טהורים, ואשריהם

בעולם הבא שייזכו לשכר הגדול המבטח רק להם כמו שנאמר "עין לא ראתה" [הערת המערכת: הזוהר הזה נמצא בדפוסים ישנים, ובהוצאת מתוך מדבש נמצא בעמוד נ"ד (חיי שרה קל:)] ובהזר הקדוש היוצא על ידי היכלא דרשב"י (שע"י ושיבת נהר שלום י-ם) בסט הקטן של 70 פרקים נמצא בחלק ט' עמוד י"ג - י"ד).

מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא אותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן נדחת מחוץ להיכל ולא עולה למעלה אלא נמצאת מתחת להיכל בבושה וכאשר השרפים עולים הם בועטים בה בכנפיהם ושורפים אותה... וכך נדונת בכל יום וכל זה גם כשיש לה מעשים טובים

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא:): ברעיא מהימנא יעוין שם. וכן בענין הענש המעתד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן אשר בזהר פקודי (דף רמז:): וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא (פי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק בה הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אלין שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדין פלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת. ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכו', יעוין שם.

ולא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת המצוה

ולא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת המצוה כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו: לעולם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצוות עשה אם לא השלים אותה שהוא ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל אחת

מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שיִדו מגעת לטרח, ולעשות לו רב שילמדהו, ואם לא עשה פן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו.

ומה מאד נמלצו בזה דברי הנביא ירמיה (סימן כ"ב) באמרו "אל תכפו למת" וכו' שהוא מדבר עם הצבור המתקבצים להספיד על איזה צדיק הנפטר רחמנא ליצלן על שנחסר צדיק אחד מהדור שהיה מגן בזכותו עליהם, וקאמר להו הנביא אל תכפו וכו' לפי שרבים של צדיקים אינם זוכים לעסק בכל ד' חלקי הפרד"ס ואם פן מכרחים הם לחזור ולבוא בגלגול כדי להשלים למודם בד' חלקים כי אפילו הוא עסק בג' חלקי הפרד"ס לא יצא ידי חובתו ועליו נאמר "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר" להחזירו בגלגול ואם פן הויה פסידא דהדרא. ואפשר שבו ביום שנפטר הוא חוזר ומתגלגל כנזכר בזהר ריש פרשת אמר יעוין שם. ואם פן אין לכם פסידא כל כך, אמנם בכו בכו להלך, לאותו צדיק שכבר עסק בד' חלקי הפרדס, כי תבת להלך היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלך ד' פעמים עם ד' הכוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרדס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו פי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה. (מהקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקבל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתיא זצ"ל).

על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשובים כל מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוייה גדולה והספד ארוך ומפורסם?

כתב בספר הברית שאלה גדולה מפני מה אריכות הגלות והרי יש כל כך הרבה לומדים ומתפללים והיאך לא הועילו ועונה על כך ומגלה שבאמת אלו אנשים לא אמון בם וכל כוונתם אינה לאוקמי שכנינתא מעפרא אלא כל מגמתם רק לשם כבוד ושיקראו להם רבי ויהא להם מקום מכבד ולהשתבח בין הבריות, ועוד מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוייה גדולה והספד ארוך ומפורסם ורק זהו ענינם כל היום ואין איש שם על לב למען השכינה הקדושה ולעשות נחת רוח ליוצרו עד כאן תוכן דבריו הקדושים. (ועתה אין הספר תחת ידיו).

מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול עתה מוכן מפני מה חושבים על ההספד ולוייה להשתבח פה בעולם הזה, כי הם חוזרים בגלגול שוב והם אנשי העולם הזה לכן העולם הזה

מְעַנְיִנִים וְרַק הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם הָאוֹחֲזִים בְּעֵץ הַחַיִּים וּבַתּוֹרַת הָרֶשֶׁב"י זי"ע, עֲנִיִּנָם רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְהֵם אֲנֹשֵׁי עוֹלָם הַבָּא בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מֵהַ יֵאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת, כְּמוֹ אֲבָרְהָם אָבִינוּ ע"ה שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם", וְכָל עֲנִיִּנָם לְהַרְבּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים בְּאֵמֶת.

מִי שֶׁשָּׂא לְמַד סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא

הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּינוּ יַעֲקֹב אֲבוּחֲצִירָא זְצוּק־לֵלָה"ה (בספורי נגזי המלך דף קפ"ה) אֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ: או יאמר "כִּי הַמְּצִוָּה הַזֹּאת" וְגו' אֲפֹשֶׁר דְּבָא לְרַמְזֵי עַל לְמוּד הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא עֶקֶר בִּיאַת הָאָדָם לְעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרֶשֶׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם כְּמָה פְּעַמִּים בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ, דְּמִי שֶׁלֹּא לְמַד תּוֹרַת אֵמֶת שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא דְבִלְאֵ זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוּתוֹ יַתְבַּרְךָ, וְיִרְאֶתוּ וְאֶהְבְּתוּ, וְעֹבְדוּתוֹ. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר דְּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם "דַּע אֵת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֵהוּ".

בָּא מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְצִוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ מִלְדַּעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת

וְהִנֵּה יֵצֵר הָרַע דַּעַתוֹ תְּמִיד לְהַדִּיחַ בְּנֵי אָדָם מִדֶּרֶךְ טוֹב לְדֶרֶךְ רַע. וּבִכְפֻרַת הַרוּצָה לְהַתְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה עוֹשֶׂה לוֹ מְכַשׁוּלוֹת וּדְבָרִים הַמְּעַכְבִּים אוֹתוֹ וּמְרַשְׁלִים אוֹתוֹ. וְהוּא דְבָא לוֹ בְּדֶרֶךְ חֲסִידוֹת בְּאֵמֶר לוֹ אֵין הַגּוֹפּוֹת שֶׁל זֶה הַזְּמַן רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשׁוּם דְּלִיכָא נְבִיאִים וְלִיכָא רִיחַ הַקְּדֻשָׁה. דְּבִשְׁלֵמָא דּוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהָיָה דוֹר דַּעַת הָיוּ רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשׁוּם דְּזָכוּ עַד שֶׁעָלָה מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשָׁמַיִם וְלָמַד מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל פֶּה וְאָמַר לְיִשְׂרָאֵל פֶּה אֵל פֶּה. וְעוֹד, שֶׁהָיוּ קְדוֹשִׁים אוֹתוֹ הַדּוֹר מִצַּד עֲצָמָם, עַד שֶׁמִּכַּח קְדֻשָׁתָם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּיָם, וְאָמְרוּ כָּלָם "זֶה אֵלֵינוּ וְאֵנּוּהוּ" וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: רְאֵתָה שֶׁפָּחָה עַל הַיָּם מַה שֶׁלֹּא רָאָה יַחְזַקְאֵל וּבְדוֹר הַזֶּה אֵין שׁוּם דְּבָר מִזֶּה. לְזֶה בָּא מֹשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְצִוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ מִלְדַּעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת.

שִׁיכָא בְּכָל יוֹם וְיוֹם - מִצִּוָּה עִם הַכּוֹלֵל גִּימַטְרִיָּה "הַקְּבֵלָה"

זֶה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב: "כִּי הַמְּצִוָּה הַזֹּאת" הִיא לְמוּד הַקְּבֵלָה. "מִצִּוָּה" עִם הַכּוֹלֵל גִּימַטְרִיָּה "הַקְּבֵלָה" וְעָלֶיהָ בָּא לְהַזְהִירָם מִשֶׁה רַבִּינוּ עָלָיו

השלוש שלא תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר אנכי מצוה היום" דהינו שיכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בידיעתה.

אל תשמעו לדברי יצר הרע

אל תשמעו לדברי יצר הרע כי הנה יצר הרע מדיחך שלא ללמדה משני טענות: אחת, אומר לך זה מעשה מרובה, צריך נביא ששמע מפי השם שיודיע לנו הדבר על אמתתו. ועכשו בזמננו אין נביא ולא רוח הקדש. זאת ועוד, הלומד קבלה צריך להיות גוף קדוש וטהור ונקי מכל דבר רע, כמו ישראל שיצאו ממצרים שמרב קדשתם שהיו קדושים וטהורים, כיון שעברו בים נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא, ועוד, מרב קדשתם ראו אותו פנים בפנים במעמד הר סיני. לאלה באמת שיהיה למוד הקבלה. אבל גופות הזמן הזה, שגברה סטרא אחרא, הם סרוחים ומטנפים ועל מי תחול הקבלה.

להזהיר לישראל - לא נפלאות היא ממך

לפיכך בא משה רבינו עליו השלום להזהיר לישראל ואמר להם אל תשמעו לדברי יצר הרע כי מה שאומר לכם בזמן הזה אין נביא ולא רוח הקדש. דבריו מהבל ימעטו. כי גם בזמן הזה הכל ערוף ומוכן כשלחן הערוף לפני האדם. דכל דברי קבלה נכתבו ונחתמו בספרים. וכנגד זה אמר "לא נפלאות היא ממך".

הבא לטהר מסייעין אותו

וכנגד הטענה השנית, שטוען היצר הרע שצריך להיות גוף טהור וקדוש. גם זה אינה טענה כי גם בזמן הזה הרוצה להתקדש ולהטהר יכול להיות קדוש וטהור כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הבא לטהר מסייעין אותו, ועל זה אמר "ולא רחוקה היא" דהינו, הקדשה והטהרה אינה רחוקה ממך, ואזיל ומפרש כל הפסוקים שאחר זה וזה שאמר "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים" דהינו: לא תאמר כי מעשה מרובה תלוי בשמים וצריכים אנו נביא כמשה רבינו עליו השלום שיעלה לנו לשמים, ויורד לנו מעשה מרובה, ויודיעו לנו על אמתתו. לזה אמר, אל תחשב כן, כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שטוען היצר שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כלם גוף קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

דְּהַבַּל תְּלוי בָּךְ דְּכִשְׁתַּתְקַדֵּשׁ בְּלִבְכָּךְ וּבְפִיךָ יְכוּל אַתָּה לַעֲשׂוֹת הַכֹּל
וְלִידַע דְּבָרֵי קְבָלָה

גַּם עֲכָשׁוּ הַכֹּל תְּלוי בִּידי אָדָם שְׂיוּכַל לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהִטָּהַר עַד שְׂיִהְיֶה רְאוּי
לְקַבֵּל מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה וְזֶהוּ שְׂמַסִּים "כִּי קְרוּב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ
וּבְלִבְכָּךְ לַעֲשׂוֹתוֹ" דְּהַכֹּל תְּלוי בָּךְ דְּכִשְׁתַּתְקַדֵּשׁ בְּלִבְכָּךְ וּבְפִיךָ יְכוּל אַתָּה
לַעֲשׂוֹת הַכֹּל וְלִידַע דְּבָרֵי קְבָלָה. עַד כָּאן לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ הִטָּהוּר.

הַלְמוּד זֹהוּר הַקְדוּשׁ בְּדַבְּקוֹת גַּם שְׂאִינוּ מִבֵּין הַרְשָׁבִי בְּעַצְמוֹ יִלְמוּדוֹ
וְיַעֲשֶׂה לְחֻכָּם גְּדוּלָּה בַתּוֹרָה

הַלְמוּד הַזֶּה, אֶפְלוּ אִינוּ יוֹדַע וְאִינוּ מִבֵּין מַה שְּׂמוּצִיא מִפִּיו, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִתְקַן דְּבָרָיו. וְכֵךְ אָמְרוּ קַמְאֵי וּסְמִכוּהוּ אַקְרָא וְדָגְלוּ עָלֵי
אַהֲבָה, אַל תְּקַרֵּי וְדָגְלוּ אֵלָא וְדַלּוּגוּ. וְעַיִן בְּהֶרֶב חִיד"א בְּקוֹנְטְרַס טוֹב עַיִן
בְּשֵׁם ה"א ז"א וְכו' זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה, וּמַעֲשֵׂה נוֹרָא כְּזֶה בְּצַפַּת תְּבִנָּה וְתַכּוּנָן,
שְׂהִיו נוֹהֲגִים שְׂיִלְכוּ לְמַעַרְת רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּכָל לַיְל ל"ג לְעַמֵּר כְּמָה
חֻכְמִים וַיְחִידִים, וְלוּמְדִים שֵׁם כָּל סֵפֶר הַזֶּהר וּמְחַלְקִים אוֹתוֹ לְכָל אֶחָד
מִהַקְוֵרָאִים חֵלֶק אֶחָד. וַיְהִי הַיּוֹם שְׂהִיָּה עֲמָהֶם אִישׁ אֶחָד מִיַּחַד וְיִדְוַע
בְּפִנְיָהֶם, וְנִתְּנוּ לוֹ חֵלֶק אֶחָד מִהַזֶּהר עִם הַקְוֵרָאִים לְקֵרוֹת עֲמָהֶם, וְהוּא יוֹדַע
בְּעַצְמוֹ שְׂאִינוּ יוֹדַע לְקֵרוֹת וְהוּא כְּבִהְמָה בְּעִזְרַת אָדָם. מַה עָשָׂה אוֹתוֹ
הָאִישׁ? קִדָּם שְׂיַגִּיעַ הַעֵת שֶׁל הַלְמוּד יֵצֵא לְחוּץ מִהַמְעָרָה וְיִלְךָ הַלֵּךְ וּבִכְה
הֶרֶב מְאֹד, עַד שְׂכַמְעֵט נִסְרוּ רִיסֵי עַיִנָיו מִהַבְּכִיָּה וְנִפְלָה עָלָיו תְּרַדְמָה וַיִּשֶׁן
בְּמִקוּמוֹ, וְאִזּ בָּא אֵלָיו רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, בְּחִלּוֹם,
וְאָמַר לוֹ: אַל תִּירָא וְאֵל תַּחַת, עֵתָה מַה לָּךְ נִרְדָּם, קוּם קְרָא אֶל אֱלֹקֶיךָ
הַחֵלֶק שְׂעָלָה בְּגוֹרְלָךְ. הִשִּׁיבוּ הָאִישׁ: הֲרֵי אָנִי כְּבִהְמָה וְאִינוּ יוֹדַע כָּלֵל
לְקֵרוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי: קוּם קְרָא וְאִנִּי אֲסִיעֶךָ וְתִמְצָא עֲצֻמָּךְ
יוֹדַע לְקֵרוֹת כְּגְדוּלֵי הַחֻכְמִים. וְכֵן הָיָה, וְהַקִּיץ מִשְׁנָתוֹ וּמְצָא עֲצֻמוֹ יוֹדַע
בְּטוֹב, וְתִמְהוּ עָלָיו כָּל הַרְוָאִים אוֹתוֹ שְׂמַצָּאוּ בוֹ דְּבָרִים נוֹרָאִים שְׂלֵא יִדְעוּ
בוֹ מִקְדָּם. עַד כָּאן הַמַּעֲשֵׂה.

וּבְזֶה פְרוּשׁ אֲדוּנֵי אָבִי זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא מִשׁוּם הַרְשָׁ"ז זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָּה, שְׂזֶהוּ מַה שְּׂאָמַר הַכְּתוּב תּוֹרַת הַוְיָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ,
דִּידוּע דְּלְמוּד הַסוּד נִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם, וְכִמּוֹ שְׂאָמְרוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָּה עַל
פְּסוּק בַּתּוֹרַת הַוְיָה חֲפְצוֹ זֶה הַסוּד וּבַתּוֹרָתוֹ זֶה הַפְּשֻׁט וְזֶהוּ שְׂאָמַר תּוֹרַת
הַוְיָה שְׂהוּא תְּמִימָה כְּלוּמַר שְׂצָרִיךְ לְלַמֵּד אוֹתָהּ בְּשִׁלְמוֹת וְזֶה שְׂאִינוּ יוֹדַע
לְלַמֵּד רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי מִלְמוּדוֹ וּמְשִׁיב נֶפְשׁוֹ וְזֶהוּ שְׂאָמַר מְשִׁיבַת

נוטריקון מ'למדו תורה ש'מעון בין יוחאי ואמר נפש שכמעט יצאה נפשו וחתרה לו.

וְרַבִּי הָכִי יתפרש לרמז לו דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות עם כל זה משמיא יכפלו לו שכרו ואפשר שיקרה לו כאשר קרה לאיש הזה אם יכשרו מעשיו ותהיה כונתו לטובה ויש רמז בפסוק 'אדם ובהמה תושיע הו"ה' דתבות 'תושיע הו"ה' עם התבות וב' כוללים של ב' תבות יעלו כמספר תבות 'זהר תקונים' בדקדוק צח. (הקדמת המוציא

לאור זהר דפוס ליוורנו)

עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאין זוהר הקדוש, וכא מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו ש'לומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הו"ה'

ובזה פרוש גם כן אדוני אבי זכרונו לחיי העולם הבא שזהו הרמז שרמזו לאיש אחד שהראו לו בחלום תבת בהמה ולא ידע פרושו ופרשו לו כי יען שמכר ספר הזהר שהיה לו בביתו לכן הראו לו תבת בהמה דראשי תבות ב'ערת ה'קדש מ'ן ה'בית רחמנא ליצלן.

'אדם ובהמה תושיע הו"ה' בגימטריא רבי שמעון בן יוחאי'

'אדם ובהמה תושיע הו"ה' (תהלים לו ז), גימטריא בדיוק מספר רבי שמעון בר יוחאי. (ספר מגדיל ישועות מלכו אות נ"ה, בשם הרב הקדוש מאברניב).

על פי היסוד הזה נכין את עצמנו ונתפלל לקב"ה שיעזור לנו גם השנה לקבל את התורה הקדושה תורת הסוד מחדש מתוך טהרת הלב, מתוך אחדות, מתוך הכנעה והתבטלות כלפיו - והלוואי ונהיה ראויים לקבל בקרוב פני מלך המשיח בב"א.

לומדי הזוהר הקדוש יהיו הראשונים לקבל פני משיח

ואלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים לקבל פני משיח וכשיבוא יאמר להם יישר כחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תקונו השלם.

הלוואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד

לְשֵׁם שָׁמַיִם, הִקְרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגָרֵם לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלַמְדוֹ בְּכֹל יוֹם זוּהַר הַקְּדוּשׁ וְכֵךְ נִלְךְ כְּלָנוּ כְּאַחַד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בִּב"א. וְכָלֵנוּ כְּאַחַד נִזְכָּה שְׂיִקְיִים בְּנוּ נְבוֹאֵת הַרְשָׁב"י "זִכָּאָה דְרָא דְהָאֵי אֲתַגְלִיא בֵּיהּ וּבְסִגּוּלָתוֹ" וְקִרְאַתֶּם דְרור" וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ, בֶּן דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ מֶלֶךְ בִּיפְיֹו יָבוֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ, בְּ"עֵז" וְהָדָר אֱלֹקֵינוּ, וּבְשֹׁכֵר זֹאת אֶל-חַי חֲלֻקְנוּ, וְנַחֲהָ עָלֵינוּ רוּחַ ה' צוֹרְנוּ מְגִנְנוּ, יְגַלֶּה כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ עָלֵינוּ, וְאֵז יִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעַת מְלָכְנוּ, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

